

til Gode de Millioner, som ere indkomne mere end beregnet ved Toldboven. Lad os derfor ikke gjøre den Slags Regnestykker. Hvis den Slags Regnestykker skulle gjøres, tror jeg, at det bliver ikke til Gunst for det ærede Medlem, men for os. Nei, i Betragtning af den Karakter, som Krigsstatloven af 1864 har, som oftere er blevet paapeget, og som det ikke er lykkedes at paavise forholdet sig anderledes, forde vi Tolden nedsat med de $3\frac{1}{3}$ eller $3\frac{1}{2}$ Million Kr., som den indbringer; og jeg tror ikke, at den Fordring vil blive opgivet fra Folkethingets Side. — Paa Grund af Tiden skal jeg afholde mig fra at gjøre forskjellige Bemærkninger til et Par andre ærede Medlemmer, særlig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad), hvad jeg ellers kunde føle mig fristet til, og jeg skal saa meget mere afholde mig derfra, som jeg ikke ser det ærede Medlem her i Salen.

Finantsministeren (Estrup): Det ærede Medlem, som nu talte, ophyste mig nu om, hvad jeg ikke kunde forstaa tidligere, af hvad han havde fremført, at Thingets Flertal nu stillede sig væsentlig mere imødekommende end tidligere med Hensyn til Nedgangen i Statsindtægterne, samtidig med en Revision af Toldindtægterne, men jeg vil dog slaa fast, at det ærede Medlem kun kunde komme til det Resultat, for det Første ved ikke at erkjende, at Vedtagelsen i 1871 i dette Thing var en Flertalsvedtagelse. Det ærede Medlem siger, den tæller ikke med, thi det var ikke det samme Flertal, som nu er i dette Thing. Det er imidlertid af den Slags statistiske Undersøgelser, jeg vil overlade til det ærede Medlem; jeg holder mig kun til, hvad Flertallet i 1871 vedtog, og hvad Flertallet i dette Thing siden har udtalt. Den anden Hovedseiltagelse, jeg havde gjort mig skyldig i, ved Siden af at antage, at Thingets Vedtagelse i 1871 var en Flertalsvedtagelse, var den, at jeg ikke havde antaget, at, hvad det ærede Medlem udtalte, var udtalt paa det nuværende Flertals Vegne. Jeg har altsaa kun anstillet Sammenligninger mellem hvad der er vedtaget af Thinget i 1871, og hvad der senere har fundet Tilslutning i Folkethinget, være sig gennem Forslag, stillede og baarne frem af Mænd, der notorisk repræsenterede Flertallet i Thinget, eller have været godkjendte af Thinget gennem Flertalsudtalelser i Betænkninger; men det har ikke kunnet falde mig ind at drage Sammenligninger mellem For tiden og Nutiden saaledes, at jeg som Nutid betragter kun det ærede Medlems egne Udtalelser her som udtalte paa dette Things

Flertals Vegne. Til Belysning af, hvorvidt den daværende Finantsminister har gjort vel eller ikke i at modsætte sig saa store Nedsættelser i Statsindtægterne, som have været forlangte — jeg har tidligere gjort opmærksom paa, at dette Thing i 1872 forlangte en Nedgang af runde 4 Millioner Kroner — skal jeg dog bemærke, at disse 4 Millioner Nedgang i Toldindtægterne i 1872, som af det ærede Medlem rigtig bemærket, for Dieblisset vilde betyde 4 Millioner med 30—40 pCts Tillæg eller med andre Ord vilde betyde omtrent $5\frac{1}{2}$ Million. Endvidere dersom vi i Løbet af de 10 Aar fra 1872 til nu havde haft en Mindreindtægt af mellem 4 og $5\frac{1}{2}$ Million, saa vilde vi aabenbart derigjennem have haft en mindre Kapitalformue af omtrent 50 Millioner, hvis Renteindtægt er andre 2 Millioner, med andre Ord, Folkethingets Forlangende dengang om en Nedgang af 4 Millioner i Statsindtægten vilde paa det Nærmeste svare til en formindsket aarlig Statsindtægt i dette Dieblis af $6\frac{1}{2}$ Million. Jeg tror, at den daværende Finantsminister handlede meget forsvarlig ved ikke at ville gaa ind paa nogen saadan Reduktion af Statsindtægterne, og jeg har det sikke Haab, at Eftertiden vil godkjende den nuværende Finantsministers Modstand imod at gaa til en saadan Reduktion af Statsindtægterne, hvor det maa være piensynligt, at vi inden meget kort Tid, forsaavidt ikke alle Reformer skulle vedblive at standse, ville komme til at fjerne de fornødne Midler til at bringe dem istand, naar vi ikke ville bringe dem tilveie gennem nye Statter. Nu har det jo jevnlige været fremført, at den bedste Reservecfond, en Stat kan have, er de velhavende Statthyderes Lomme. Ja, under to Forudsætninger. For det Første, at det, de velhavende Statthydere spare i Stat, bliver i deres Lomme, saa at uan kan faae fat paa det, naar Tidens Behov kræver det, og for det Andet, at man i det Dieblis, man behøver det, ogsaa har Nøglen til at lukke op for denne Reservecfondskifte. Det er Betingelserne derfor. (Afbrydelse af Bønsløkke). Et æret Medlem ved Siden af (Bønsløkke) siger, at vi have Nøglen dertil, men der er dog det Giendommelige her, at der er tre Nøgler, og at det ikke altid har viist sig at være saa let at faae lukket op paa den Tid, det har været ønskeligt. Jeg tror, at man nødvendigvis ved en rolig og saglig Betragtning af Forholdet maa komme til det Resultat, at det er ikke alene finantsfielt forsvarligt, men jeg vil sige, at det er en ligefrem Pligt, at man benytter de gode Tider til at samle Midler til at have Noget at staa imod med i de onde